

Димитър Добрович

(1816 – 1905)

200 години от рождението му. Първият български художник с академично образование.

върши гръцкото училище в Куручешме. Там той се сблъсква с Георги С. Раковски, с когото са съученици и живеят в една квартира. Димитър Добрович продължава образованието си в гимназията в Атина (1837 – 1840), тогава се проявява и дарбата му на художник. Взима уроци по рисуване, а след като завършва гимназия, се записва в новооткритата Кралска художествена школа, където учи при италианския художник проф. Рафаело Чеколи. Още в началото се издвоява като талантлив художник и получава престижни награди. Рисува портрети и икони за гръцки черкви. Известен е и се подписва като Димитриос Домвриадис.

През 1848 г. заминава за Рим с мисълта да се усъвършенства като художник, но още същата година се

включва в революционното движение на Джузепе Гарибалди. Известно време се прехранва с рисуване на древните паметници на културата в Рим, но все пак през 1853 г. завършва Художествената академия в италианската столица. Като творец се формира под влиянието на късния италиански романтизъм. Той е майстор на портрета и битовата живопис, а негово уникално изобретение е елеофотографията – творчески експеримент, при който, по специален метод, прави копия на известни картини. Голяма част от творчеството му не е позната у нас, тъй като се намира в музеите на Рим и Атина. В късните си години прави портрети на Васил Левски, Георги С. Раковски, Хаджи Димитър и др.

Завръща се в България едва през 1893 г., при което организира самостоятелна изложба. Част от картините му откупува Министерството на просвещението, част от тях той дарява на обществени институции. През 1897 и 1898 г. творбите му са включени в още две колективни изложби в София.

На името на Димитър Добрович е наречена художествената галерия в родния му град Сливен, както и местната Национална художествена гимназия. ♦

Роден е в Сливен в семейството на майстор-абаджия и търговец. Когато баща му умира, от малък започва да изучава абаджийския занаят. Седемнайсетгодишен, заминава за Цариград, където приятели на баща му помагат да за-

Неделя Петкова Караиванова – Баба Неделя

(1826 – 1894)

190 години от рождението ѝ. Един от пионерите на девическото образование в България през Възраждането, общественик, отдал целия си живот за развитието на народната просвета.

Родена е в Сопот, където започва образованието си в килийното училище на местния женски манастир. Около 15-годишна

тя отхвърля предложението да се покалугери, завръща се у дома и продължава учението си чрез самообразование. Омъжва се 19-годишна, след време мъжът ѝ Петко Караиванов – бунтовник, отмъстител за турските зверства – е заловен и убит. Неделя остава сама с 6 деца. След случайна среща с руския консул в Пловдив Найден Геров, той я препоръчва за учителка в новооткритото девическо училище в София (1858 – 1861), където главен учител е народният просветител и будител Сава Филаретов. По-късно Неделя учителства и на много други места – в Самоков,

